

cinquanta anys de l'aeroport de girona

ahir es va commemorar el cinquantè aniversari de la inauguració de l'aeroport Girona-Costa Brava, una efemèride que es pot veure arrodonida aquest 2017 amb una xifra que dona idea exacta de la transcendència d'aquest equipament: s'espera que s'arribi als setanta milions d'usuaris de les instal·lacions de Vilobí d'Onyar, una quantitat absolutament inimaginable per als impulsors d'aquell equipament, amb la Diputació al capdavant, que havia de contribuir a potenciar el llavors encara incipient turisme a la Costa Brava. I efectivament ho va fer en una primera etapa en la qual el protagonisme va ser per als vols xàrter que a l'estiu portaven milers i milers de turistes a les comarques gironines. Però aquella efervescència inicial va donar pas amb el temps a una llarga etapa en la qual l'aeroport va veure com la seva activitat s'anava reduint cada vegada més, fins al punt que semblava pràcticament condemnat a la desaparició. Fins que va aparèixer en escena Ryanair i de la mà de la companyia irlandesa el Girona-Costa Brava va viure la seva edat d'or, amb xifres anuals d'usuaris absolutament de rècord (5,5 milions en un sol any, el 2008). Però tampoc no va durar, aquella etapa d'enorme esplendor, que va obligar a fer importantíssimes inversions per poder assumir l'enorme xifra de viatgers: Ryanair va derivar a Barcelona bona part del trànsit aeri de Girona, i les instal·lacions de Vilobí van tornar a perdre viatgers fins a la situació actual: els 1,7 milions de passatgers de l'any passat són molt més del que s'hauria esperat en segons quines èpoques, però molt poc comparat amb el que hi havia no fa gaire. Malgrat això, el director de l'aeroport, Lluís Sala i Montero, es mostrava molt optimista en una entrevista que publicàvem ahir en el suplement especial dedicat a aquella efemèride. Ell té informació que deu avalar aquest optimisme, però és evident que el futur de l'aeroport depèn de decisions polítiques d'administracions que no sempre han apostat de manera decidida per les instal·lacions de Vilobí, o no han treballat de manera prou coordinada per afavorir el seu bon funcionament. La complementarietat amb Barcelona, la competència amb Perpinyà, la incorporació de noves companyies, la consolidació de l'oferta de vols a l'estranger i la recuperació de vols a Espanya (amb l'emblemàtic Girona-Madrid com a eterna aspiració pendent) semblen ser les línies estratègiques que han de marcar el futur d'un aeroport que va generar eufòria en els seus inicis i que encara avui es perfila com una eina molt potent per a l'economia de les comarques gironines.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/04/02/cinquanta-anys-laeroport-girona/838090.html?utm_source=rss